

PK - 113648/16

DATOVÁ SCHRÁNKA
KRAJSKÝ ÚŘAD
Plzeňského kraje
Odbor regionálního rozvoje

Ing. Hubert Bošna

Ministerstvo životního prostředí

Došlo: 24. 11. 2016	Zprac.
č.j. ZP/4966/16	Ukl. zn.
Počet listů	Počet př.

ODESÍLATEL:

Ministerstvo životního prostředí
Odbor výkonu státní správy III
Hřimalého 11
301 00 Plzeň

ADRESÁT:

Krajský úřad Plzeňského kraje
Odbor regionálního rozvoje
Škroupova 18
306 13 Plzeň

Váš dopis č.j. / ze dne

Naše č.j.

992/520/16

77418/ENV/16

Vyřizuje / linka

Mgr. Marek /267123308

V Plzni dne

24. 11. 2016

Závazné stanovisko

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), jako příslušný nadřízený orgán ve smyslu § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s ust. § 92 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb. o krajích, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 21 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), **posoudilo** na základě žádosti Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje (dále jen KÚPK) postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu **závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen KÚSK) ze dne 27.5.2016, č.j. 076158/2016/KUSK**, k ověření změn záměru – Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov) – které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, provedené na základě ust. § 9a odst. 4 a 5 zákona o posuzování vlivů, **takto:**

Souhlasné závazné stanovisko KÚSK ze dne 27.5.2016, č.j. 076158/2016/KUSK, k ověření změn záměru – Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov) – které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí oproti provedení záměru tak, jak byl tento posouzen v procesu EIA v rámci stanoviska KÚPK ze dne 17.2.2012, č.j. ŽP/1175/12, vydané v souladu s ust. § 9a odst. 4 a 5 zákona o posuzování vlivů, **se potvrzuje.**

Odůvodnění

Jak vyplývá z obsahu předloženého spisového materiálu, vydal Městský úřad Nýřany dne 7.7.2016 pod č.j. OV-Asc/18608/2016 v navazujícím řízení ve smyslu § 9b zákona o posuzování vlivů rozhodnutí o povolení změny stavby – Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov) (dále jen „záměr“) – před jejím dokončením. Jedním z podkladů rozhodnutí bylo souhlasné závazné stanovisko KÚSK ze dne 27.05.2016, č.j. 076158/2016/KUSK (dále jen „verifikační stanovisko“), kterým KÚSK na základě ust. § 9a odst. 4 a 5 zákona o posuzování vlivů ověřil změny záměru oproti jeho provedení tak, jak byl tento posouzen v rámci stanoviska KÚPK ze dne 17.2.2012, č.j. ŽP/1175/12, přičemž dospěl k závěru o tom, že v rámci změny stavby před jejím dokončením nedochází k takové změně záměru, která by měla významný negativní vliv na

životní prostředí oproti jeho původní podobě. Proti označenému rozhodnutí Městského úřadu Nýřany byla níže uvedenými subjekty podána samostatná odvolání, která z části směřují rovněž proti obsahu uvedeného verifikačního stanoviska. Odvolací správní orgán, tedy v daném případě KÚPK, si z tohoto důvodu postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal potvrzení či změnu verifikačního stanoviska. Jelikož toto verifikační stanovisko bylo vydáno KÚSK, je příslušným k jeho posouzení ministerstvo.

První z odvolání bylo podáno spolkem Sdružení pro udržitelný rozvoj obce Chotíkov, IČO 22721118, sídlem Chotíkov 363 (dále jen „sdružení“). V rámci odvolání sdružení namítá nezákonnost verifikačního stanoviska, přičemž částečně odkazuje na obsah svých námitek uplatněných v rámci řízení o změně stavby. Byť konkrétní námítky týkající se okruhu otázek řešených verifikačním stanoviskem cílí spíše do obsahu odvoláním napadeného rozhodnutí o povolení změny stavby, lze je interpretovat v souvislosti se zmíněným odkazem na obsah vyjádření sdružení v rámci navazujícího řízení jako námítky stran zákonnosti verifikačního stanoviska. Dle sdružení došlo ke změnám stavby (rozměry stavby, změny v použitých technologiích) v hodnotě cca 100 mil. Kč, přičemž z toho lze usuzovat, že změny stavby nebyly „pouze kosmetické“, ale mohou zásadním způsobem ovlivnit způsob a proces spalování a s tím související produkci škodlivin. Dle sdružení tak může mít změna stavby velký dopad na životní prostředí, přičemž sdružení patrně soudí (výslovně tak nezmiňuje), že tato změna měla být podrobena novému zjišťovacímu řízení. Konkrétní změny záměru, které by měly být z hlediska verifikace relevantní, sdružení neuvádí, přičemž současně sdružení neuvádí ani skutečnosti, na základě kterých dovozuje, že by se mělo jednat o změny kvalifikované, tedy změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

V souvislosti s touto námitkou se ministerstvo zabývalo v první řadě obsahem a smyslem ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona o posuzování vlivů. Dle tohoto ustanovení podává před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně popisu změn záměru oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA. Příslušný úřad ověří každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pak došlo-li ke zvýšení kapacity záměru a rozsahu či změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Příslušný úřad vydává dle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů pouze nesouhlasné závazné stanovisko, nicméně tehdy, je-li navazujícím řízením řízení stavební či řízení o změně stavby před jejím dokončením, vydává příslušný úřad na základě § 9a odst. 5 téhož právního předpisu rovněž závazné stanovisko souhlasné v těch případech, kde dospěje k závěru o tom, že změny záměru významný negativní dopad na životní prostředí mít nebudou. Uvedená právní úprava vychází z obecné premisy, dle které dojde-li po provedeném posouzení v procesu EIA k podstatné změně záměru, která je z environmentálního hlediska významná, musí mít orgán EIA možnost iniciovat nové posouzení. Na základě požadavku směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/92/EU ze dne 13. prosince 2001 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (směrnice EIA) je nutné podrobit postupu posouzení vlivů na životní prostředí i každou kvalifikovanou změnu již jednou posuzovaného záměru, která může mít závažný negativní dopad na životní prostředí. Současně pak v podstatných rysech, relevantních z hlediska životního prostředí, musí být zachována totožnost mezi záměrem posuzovaným procesem EIA a záměrem schvalovaným v navazujícím řízení. Totožnost záměru pak bude zachována, došlo-li k takovým změnám záměru, které nemohou mít

významný vliv na životní prostředí, nebo ke změnám, které oznamovatel učinil v souladu s podmínkami stanoviska EIA.

Posuzuje-li ministerstvo v kontextu právě řečeného obsah verifikačního stanoviska, pak dospívá k závěru o tom, že toto bylo coby souhlasné závazné stanovisko vydáno v souladu s právními předpisy.

Co se týká provedených změn záměru, tyto se týkají v první řadě provozního celku PC 02 Čištění spalin, který má být proveden dle původní dokumentace a v rámci změny doplněn o instalaci nízkotlakého parního ohříváku spalin a tzv. policy filtru (tkaninového filtru 2) za druhou pračku spalin. Cílem změny má být zvýšení efektivity a snížení emisí určitých prvků do ovzduší i při náhlém zvýšení jejich vstupních koncentrací. Posuzuje-li ministerstvo tuto změnu v kontextu původní podoby záměru, pak je zřejmé, že technologie čištění spalin tak, jak byla původně navržena, splňovala se značnou rezervou stanovené emisní limity. Uvedená úprava technologie spočívající v instalaci dalších prvků čištění zjevně nepředstavuje změnu, která by mohla být negativní z hlediska emisí spalin. Tak by tomu mohlo být v případě zásadní změny podstaty způsobu a cesty čištění spalin, nikoli tam, kde je stávající technologie, která je sama o sobě dostatečnou z hlediska ochrany ovzduší, doplněna o prvky, které již z vlastní technologické podstaty představují překážku proudění spalin a jejich úpravu tak, aby docházelo k jejich účinnějšímu zachycování.

Další změny se týkají celku PC 03 Využití energie. Z popisu těchto změn vyplývá, že tyto se týkají především úpravy vedení páry s vyšší teplotou a tlakem a souvisejících úprav technologických prvků pro její využití. Vyšší teplota a tlak páry nepochybně představují zvýšení účinnosti výroby energie, jak tato vyplývá rovněž z tabulky změn parametrů fyzikálních veličin oproti dokumentaci EIA, která je součástí verifikačního stanoviska. Má-li v důsledku popsanych změn dojít ke zvýšení účinnosti výroby energie při zachování stanovených emisních kritérií, nelze takovou změnu zjevně považovat za změnu, která by měla negativní dopad na životní prostředí, tím spíše pak negativní dopad významný. Další změna se týká koncepce chemické úpravy vody. Tato byla v rámci procesu EIA řešena na bázi ionexových filtrů, přičemž v rámci změny je řešena filtrací na aktivním uhlí, změkčením reverzní osmózou a elektrodeionizací. Uvedenou změnu, podrobně popsanou v rámci verifikačního stanoviska, nelze považovat za zásadní, neboť účinnost obou způsobů úpravy vody je srovnatelná co do konečného výstupu.

Další změny se týkají celku PC 04 Automatizovaný systém řízení technologického procesu. Z jejich popisu lze soudit, že spíše než o změny jde o upřesnění použitých prvků provedení technologického celku (snímače, ventily, kabely), tudíž je zřejmé, že o kvalifikované změny ve smyslu § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů se nejedná, neboť samotné provedení celku zůstává oproti původnímu záměru totožné.

Co se týká změn celku PC 05 Silnoproud, tyto se týkají způsobu napojení na distribuční síť ČEZ a změn souvisejících se zvýšením výkonu turbogenerátoru a navýšení příkonu některých pohonů zařízení. Z povahy těchto změn lze nepochybně usoudit, že tyto nepředstavují změnu záměru, která by mohla mít jakýkoli vliv na životní prostředí, tím spíše pak vliv významně negativní.

Deklarované změny celku PC 06 Pomocné provozy opět nelze považovat za změny kvalifikované, neboť se zjevně netýkají změny samotné technologie, jako spíše změn a specifikace jejich technických součástí (kompresorové stanice, nádrže TOEL). Samotná technologie, posouzená v rámci procesu EIA jako vyhovující, zůstává nedotčena.

Na základě výše uvedeného ministerstvo neshledává námitku sdružení o tom, že změny záměru měly být podrobeny novému zjišťovacímu řízení, důvodnou, neboť uvedené změny nepředstavují změny kvalifikované ve smyslu § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů, tedy změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. Dlužno zdůraznit, že právě významný negativní vliv změn na životní prostředí je coby rozhodné kritérium nutno posuzovat v případě hodnocení postupu dle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů. V tomto směru je podstatná povaha změn záměru, nikoli jejich cena, kterou sdružení coby jím uvažované kritérium zdůrazňuje. Dovozuje-li sdružení z částky, kterou oznamovatel vynaložil na provedení změn záměru, skutečnost, že nejde pouze o změny nepodstatné, není taková okolnost nijak významná v situaci, kdy předmětem posuzování není rozsah či význam provedených změn záměru sám o sobě, ale právě a jen jejich vliv na životní prostředí. Je nepochybné, že i značně nákladné změny záměru mohou mít dopad na životní prostředí pozitivní, přičemž tak nebudou překážkou pro vydání souhlasného závazného stanoviska dle § 9a odst. 5 zákona o posuzování vlivů. Nelze tak pouze z výše nákladů na změny záměru rozumně dovozovat, že by tyto změny mohly mít na životní prostředí dopad negativní.

Sdružení rovněž v rámci odvolání uvádí, že považuje KÚSK v dané věci za podjatý, „protože straní stavebníkovi“. Ministerstvo v otázce možné podjatosti KÚSK odkazuje na sdružením zmiňované rozhodnutí MMR, přičemž na tomto místě konstatuje, že KÚSK v procesu vydávání verifikačního stanoviska podjatým neshledává. Stanovisko prezentuje objektivní náhled na hodnocení provedených změn, přičemž z pouhého tvrzení sdružení, tedy že KÚSK „straní stavebníkovi“, nelze na absenci objektivit posouzení KÚSK usuzovat. Ministerstvo zdůrazňuje, že výše uvedené se týká výhradně procesu posouzení změn a vydání verifikačního stanoviska, neboť pouze to tvoří předmět prováděného přezkumu ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu. Otázkou možné podjatosti KÚSK v ostatním procesu se ministerstvo na tomto místě z uvedených důvodů přirozeně zabývat nemůže.

Druhé odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nýřany o povolení změny stavby ZEVO Chotíkov po jejím dokončení bylo podáno spolkem Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, sídlem Cejl 48/50, Brno (dále jen „spolek“), přičemž rovněž v tomto případě směřovala část odvolacích námitek proti obsahu verifikačního stanoviska. Dlužno však k obsahu příslušné části odvolání spolku dodat, že odvolací námitky proti verifikačnímu stanovisku jsou opět formulovány krajně obecně, když spolek bez uvedení konkrétních námitek proti verifikačnímu stanovisku dovozuje jeho nezákonnost toliko z tvrzené nezákonnosti původního stanoviska KÚPK ze dne 17.2.2012. Rovněž pak odvolatelem tvrzené důvody nezákonnosti se týkají výhradně uvedeného stanoviska KÚPK, přičemž konkrétní námitky stran nezákonnosti či věcné nesprávnosti verifikačního stanoviska v obsahu odvolání chybí. Z tohoto důvodu se ministerstvo zabývalo ve vztahu k odvolání spolku obsahem verifikačního stanoviska za použití ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, tedy provedlo úplnou revizi jeho zákonnosti.

Ve vazbě na výše zmíněný obsah odvolacích námitek spolku považuje ministerstvo za vhodné zdůraznit, že předmětem posouzení je zákonnost verifikačního stanoviska, tedy nikoli původního stanoviska KÚPK ze dne 17.2.2012. Jak již bylo podrobně rozvedeno výše, v rámci verifikačního stanoviska ověřuje pověřený správní orgán změny záměru oproti původnímu stanovisku a zvažuje možný dopad těchto změn do oblasti životního prostředí, přičemž tyto změny hodnotí z hlediska intenzity, tedy možného významného negativního dopadu. Smyslem a cílem verifikace je tak posouzení změn záměru, nikoli

posuzování záměru samotného v podobě, v jaké byl podroben posouzení v rámci původního procesu EIA. Obsahem posuzovaného verifikačního stanoviska je tak dán předmět, kterým se ministerstvo v daném řízení může zabývat, tedy zákonnost a správnost procesu ověření změn záměru, nikoli přezkum zákonnosti procesu původního posouzení vlivu záměru na životní prostředí či přezkum zákonnosti samotného původního stanoviska EIA.

Co se týká věcného obsahu verifikačního stanoviska, zabývalo se jím ministerstvo dostatečně podrobně v rámci předchozí části tohoto odůvodnění, a to v rámci vypořádání námitek sdružení, přičemž tak lze ve vztahu k otázce zákonnosti verifikačního stanoviska namítané spolkem odkázat na výše uvedené. Ohledně formální stránky verifikačního stanoviska ministerstvo rovněž neshledává žádných vad, které by činily toto stanovisko nezákonným. Verifikační stanovisko bylo vydáno na základě § 9a odst. 5 zákona o posuzování vlivů, dle kterého se ve vyjmenovaných případech vydá i souhlasné závazné stanovisko tehdy, nemá-li změna záměru významný negativní vliv na životní prostředí, čímž je toto ustanovení speciální k ustanovení § 9a odst. 4 téhož právního předpisu, dle kterého se vydává pouze nesouhlasné závazné stanovisko tam, kde bude tento významný negativní vliv identifikován. Verifikační stanovisko obsahuje veškeré náležitosti, především popis posuzovaných změn a výsledek jejich hodnocení co do jejich dopadu na životní prostředí. Jak obsahové, tak formální požadavky kladené na verifikační stanovisko tak byly ze strany KÚSK naplněny.

Jak tedy z výše uvedeného vyplývá, ministerstvo v rámci postupu dle § 149 odst. 4 správního řádu nezjistilo žádné vady zákonnosti verifikačního stanoviska KÚSK, přičemž tak toto stanovisko potvrzuje.

Potvrzení závazného stanoviska postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu je závazným stanoviskem. Závazné stanovisko je úkonem dle části čtvrté správního řádu, vůči němuž není opravný prostředek přípustný, neboť se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu.

Ing. Hubert Bošina
ředitel odboru výkonu státní správy III

PK - 113649/16

DATOVÁ SCHRÁNKA
KRAJSKÝ ÚŘAD
Plzeňského kraje
Odbor regionálního rozvoje

Ministerstvo životního prostředí

Došlo:	24. 11. 2016	Zprac.
Č.j.	22/4967/16	Ukl. zn.
Počet listů	Počet příl.

ODESÍLATEL:

Ministerstvo životního prostředí
Odbor výkonu státní správy III
Hřímálého 11
301 00 Plzeň

ADRESÁT:

Krajský úřad Plzeňského kraje
Odbor regionálního rozvoje
Škroupova 18
306 13 Plzeň

Váš dopis č.j. / ze dne

Naše č.j.

Vyřizuje / linka

V Plzni dne

1045/520/16

Mgr. Marek /267123308

22. 11. 2016

81504/ENV/16

Závazné stanovisko

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), jako příslušný nadřízený orgán ve smyslu § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s ust. § 92 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb. o krajích, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 21 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), **posoudilo** na základě žádosti Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje (dále jen KÚPK) postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu **závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen KÚSK) ze dne 21.1.2016, č.j. 009943/2016/KUSK**, k ověření souladu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného KÚPK dle § 10 odst. 1 zákona o posuzování vlivů v rozhodném znění dne 17.2.2012 pod č.j. ŽP/1175/12, s požadavky právních předpisů, které zpracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (dále jen „EIA směrnice“) postupem dle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon o posuzování vlivů a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“) **takto:**

Souhlasné závazné stanovisko KÚSK ze dne 21.01.2016, č.j. 009943/2016/KUSK, kterým KÚSK ověřil, že stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru – Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov) - na životní prostředí vydané KÚPK dne 17.2.2012 pod č.j. ŽP/1175/12 je v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají EIA směrnici a stanovil, které z podmínek uvedených ve stanovisku KÚPK jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí, **se mění následovně:**

V části výroku týkajícího se stanovení podmínek závazného stanoviska KÚSK ze dne 21.01.2016, č.j. 009943/2016/KUSK pro fázi provozu (str. 6 a 7):

Podmínka č. 7 pro fázi provozu se doplňuje o bod 5 ve znění:

- pravidelně kontrolovat integritu procesních a skladovacích zařízení (roštový kotel s dohořivací komorou, parní kotel, zásobník kondenzátu, rozvaděč páry apod.) a potrubních tras.

Doplňuje se podmínka č. 8 pro fázi provozu ve znění:

Periodicky kontrolovat složení škváry (se zaměřením na obsah nebezpečných látek), která bude nabízena k využívání ve stavebnictví nebo pro výrobu rekultivačních směsí v oblastech zasažených těžbou uhlí; zajistit kontrolu v místě využití škváry za účelem zamezení výluhu nebezpečných látek ze škváry do prostředí.

Doplňuje se podmínka č. 9 pro fázi provozu ve znění:

Výsledky měření emisí a hluku během provozu zařízení budou zaslány do 15 dnů (po dobu dvou let) odboru životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje, kde budou k dispozici všem zájemcům.

Odůvodnění

Jak vyplývá z obsahu předloženého spisového materiálu, vydal Městský úřad Nýřany dne 7.7.2016 pod č.j. OV-Asc/18608/2016 v navazujícím řízení ve smyslu § 9b zákona o posuzování vlivů rozhodnutí o povolení změny stavby – Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov) (dále jen „záměr“) – před jejím dokončením. Jedním z podkladů rozhodnutí bylo souhlasné závazné stanovisko KÚSK ze dne 21.01.2016, č.j. 009943/2016/KUSK (dále jen „ověřující stanovisko“), kterým KÚSK ověřil, že stanovisko k posouzení vlivů provedení uvedeného záměru na životní prostředí vydané KÚPK dne 17.2.2012 pod č.j. ŽP/1175/12 (dále také „stanovisko KÚPK“) je v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají EIA směrnici a stanovil, které z podmínek uvedených ve stanovisku KÚPK jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Proti označenému rozhodnutí Městského úřadu Nýřany bylo spolkem Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, sídlem Cejl 48/50, Brno (dále jen „odvolatel“) podáno odvolání, jehož část směřuje rovněž proti obsahu uvedeného ověřujícího stanoviska. Odvolací správní orgán, tedy v daném případě KÚPK si z tohoto důvodu postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal potvrzení či změnu ověřujícího stanoviska. Jelikož toto ověřující stanovisko bylo vydáno KÚSK, je příslušným k posouzení závazného stanoviska ministerstvo.

Co se týká obsahu odvolacích námitek týkajících se předmětného ověřujícího stanoviska, tyto jsou odvolatelem formulovány krajně obecně, když odvolatel namítá nezákonnost ověřujícího stanoviska, kterou dovozuje z tvrzené nezákonnosti původního stanoviska KÚPK ze dne 17.2.2012. Rovněž pak odvolatelem tvrzené důvody nezákonnosti se týkají výhradně uvedeného stanoviska KÚPK, přičemž konkrétní námitky stran nezákonnosti či věcné nesprávnosti ověřujícího stanoviska v obsahu odvolání chybí. Z tohoto důvodu se ministerstvo zabývalo obsahem ověřujícího stanoviska za použití ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, tedy provedlo úplnou revizi jeho zákonnosti, přičemž dopělo k závěru o tom, že ověřující stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Ve vazbě na výše zmíněný obsah odvolacích námitek však považuje ministerstvo za vhodné poukázat na předmět posouzení zákonnosti, kterým není stanovisko KÚPK ze dne 17.2.2012, ale právě výše označené ověřující stanovisko. Obsahem posuzovaného stanoviska je dán předmět, kterým se ministerstvo v daném řízení může zabývat. Dlužno v této souvislosti zdůraznit, že účelem ověření souladu stanovisek k posouzení vlivu záměrů na životní prostředí vydaných dle dřívější právní úpravy není posuzování zákonnosti těchto původních stanovisek, ale právě posouzení souladu jejich obsahu

s požadavky právních předpisů, které zpracovávají EIA směrnici. Je-li pak obsahem ověřujícího stanoviska ověření souladu stanoviska KÚPK s obsahovými požadavky právních předpisů zpracovávajících EIA směrnici ve smyslu čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb., je pak úkolem ministerstva posoudit, zda bylo toto ověření provedeno postupem a způsobem zákonem stanoveným. Součástí procesu posouzení zákonnosti ověřujícího stanoviska tedy není posouzení zákonnosti ověřovaného stanoviska KÚPK, neboť tato otázka se s předmětem daného řízení vymezeným obsahem ověřujícího stanoviska míjí.

Jelikož odvolatel konkrétní námitky stran zákonnosti procesu ověření stanoviska KÚPK a procesu vydání ověřujícího stanoviska nevznesl, zabývalo se ministerstvo ve smyslu již zmíněného § 89 odst. 2 správního řádu těmito otázkami z úřední povinnosti. Při tom dospělo k následujícím závěrům.

Dle čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb. vydá příslušný úřad u stanovisek k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaných přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb. souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že jejich obsah je v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají EIA směrnici. Obsahové požadavky stran závazných stanovisek k posouzení vlivu záměru na životní prostředí jsou stanoveny v rámci přílohy 6 k zákonu o posuzování vlivů po jeho novelizaci provedené zákonem č. 39/2015 Sb., tedy ve znění účinném od 1.4.2015. Jak vyplývá z obsahu odůvodnění ověřujícího stanoviska, KÚSK při hodnocení souladu stanoviska KÚPK plně respektoval obsah zmíněné přílohy 6 k zákonu o posuzování vlivů, přičemž jasně a konkrétně k jednotlivým bodům přílohy uvedl, zda a jakým způsobem byly obsahové požadavky kladené na závazná stanoviska dle současné právní úpravy v obsahu stanoviska KÚPK naplněny. Jelikož po obsahové stránce toto stanovisko KÚPK zmíněné požadavky současné legislativy splňuje, dospěl KÚSK ke správnému závěru, když vydal souhlasné ověřující stanovisko. Ministerstvo na tomto místě nepovažuje za účelné opakovat hodnocení jednotlivých bodů přílohy 6 provedené v dostatečné míře ze strany KÚSK, přičemž tomuto hodnocení včetně závěru o vydání souhlasného ověřujícího stanoviska přisvědčuje.

Jak vyplývá z dalšího textu čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., je obligatorní součástí kladného ověřujícího stanoviska rovněž výčet těch z podmínek stanovených v původním stanovisku k posouzení vlivů záměru na životní prostředí, které se stanou na základě ověřujícího stanoviska závaznými v tom smyslu, že tyto podmínky jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Posuzuje-li ministerstvo obsah ověřujícího stanoviska, dospívá k závěru o tom, že tomuto požadavku KÚSK při jeho vydávání nedostál. KÚSK uvedl výčet podmínek ověřovaného stanoviska, které učinil v rámci stanoviska ověřujícího *pro futuro* závaznými, přičemž vypustil ty z podmínek (podmínka 1. pro fázi zkušebního provozu a podmínka 1. pro fázi provozu), které mají základ v platné legislativě, a tudíž jsou coby samostatně formulované podmínky závazného stanoviska nadbytečné, přičemž jejich vypuštění v tomto směru KÚSK dostatečně zdůvodnil. Avšak v obsahu ověřujícího stanoviska nedošlo k transformaci podmínek 8. a 9. pro fázi provozu a podmínka 7. nebyla transformována v úplném znění této podmínky dle obsahu stanoviska EIA. V obsahu ověřujícího stanoviska pak zcela chybí zdůvodnění vypuštění těchto podmínek, přičemž ani z dalšího obsahu odůvodnění stanoviska nevyplývá, proč nebyly tyto podmínky do ověřujícího stanoviska zahrnuty. Zabývá-li se ministerstvo obsahem uvedených podmínek, důvody pro jejich vypuštění a nezahrnutí do obsahu ověřujícího stanoviska neshledává.

Z těchto důvodů změnilo ministerstvo ověřující stanovisko tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska. Jelikož úkon v podobě změny či potvrzení závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu je rovněž závazným stanoviskem, jsou pro navazující řízení podmínky doplněné ministerstvem v rámci tohoto stanoviska rovněž závazné, přičemž vlastním ověřujícím stanoviskem je nadále původní ověřující stanovisko, a to ve znění tohoto stanoviska ministerstva, kterým se ověřující stanovisko mění.

Jak bylo uvedeno, změna závazného stanoviska postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu je závazným stanoviskem. Závazné stanovisko je úkonem dle části čtvrté správního řádu, vůči němuž není opravný prostředek přípustný, neboť se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu.

Ing. Hubert Bošina
ředitel odboru výkonu státní správy III